

Tribuna

Que passarà amb el Museu de Ciutadella?

Antoni Camps Estremera

Fa uns quants mesos, l'Ajuntament de Ciutadella va resoldre prescindir dels meus serveis com a director del Museu Municipal de Ciutadella. Poc després, es va publicar una carta en la que jo donava el meu punt de vista dels fets i on exposava unes sèrie de dades que donaven llum sobre els interessos que hi podria haver darrere del meu acomiadament. Quan la premsa va demanar l'opinió sobre el tema al gerent de Cultura de l'Ajuntament de Ciutadella, el Sr. Josep Marquès va dir que jo mentia i que donaria completa resposta a la meua carta. Han transcorregut set mesos des de llavors i, en tot aquest temps, ha eludit fer cap tipus de declaració sobre la qüestió.

És evident que, en tot moment, s'ha mantingut en un discret segon pla, tal vegada per evitar que es deixi entreveure un possible lligam entre els seus interessos particulars i el fet que jo fos acomiadat. Malgrat açò, des del mateix moment que vaig ser suspès del meu càrrec, l'Ajuntament va acordar abonar-li un import addicional de més de 6.000 € anuals per assumir vés a saber quines funcions (tot d'una per assolir les meves, però ben prest es va resoldre modificar-ho, possiblement, per no aixecar sospites); i la Sra. Maribel Herranz, sòcia del Sr. Josep Marquès en l'empresa d'arqueologia PAC, ha assolit les funcions d'arqueòloga en el Mu-

seu (que treballi en el Museu és una fet circumstancial, segons diu) cobrant, evidentment, de l'Ajuntament de Ciutadella.

Una vegada tancat el cas de la meua sortida de l'Ajuntament, que va ser a finals del mes de juny d'enguany, no es va tardar ni un mes en fer-se públic que l'actual equip de govern tenia la voluntat de fer la reorganització de l'àrea de Cultura (ja ho vaig pronosticar en la meua carta al diari), i que es basaria en una proposta d'organigrama elaborada pel mateix gerent. Resulta curiós observar en aquest organigrama que la gestió de la major part de l'àrea de Cultura es manté tal com està ara, malgrat que la Sra. Antònia Salord va declarar en la premsa que l'objectiu d'aquesta reorganització era aconseguir una gestió més eficaç i funcional de tota l'àrea. L'única aportació d'aquest organigrama és la creació de dues fundacions, una per a les arts escèniques i una altra per patrimoni.

La Fundació per a les Arts Escèniques, estructurada per satisfer a tothom davant l'evident manca d'espais escènics en la nostra ciutat, pretén agilitzar la gestió d'una sèrie d'instal·lacions que ni tant sols són de titularitat municipal i la que ho és, el teatre des Born, tardarà uns anys en tornar-se obria al públic. La part més desenvolupada de l'organigrama referit és la que s'articula entorn a la creació d'una fundació de patrimoni, de la qual, mentre jo vaig ser director del Museu, no en vaig sentir parlar mai. En una Comissió Municipal de Cultura de fa un parell d'anys, el Sr. Josep Mar-

quès va presentar un organigrama que no contemplava aquesta fundació i, curiosament, la gestió dels espais que ara pretén gestionar era la que quedava més en l'aire. Davant d'aquesta qüestió no vaig rebre del gerent altra cosa que evasives i divagacions. Quina era la raó d'aquella imprecisió si ara aquesta fundació és la més ben estructurada dintre de l'actual proposta d'organigrama? No tenia lloc en el projecte de futur ideat pel gerent la figura de director del Museu (i, per extensió, la meua persona) i m'ho pretenien amagar? És bastant lògic pensar que esperarien a desfer-se de jo per presentar-ho tal com havia estat pensat des del principi.

Efectivament, en l'actual proposta d'organigrama d'aquesta fundació la figura de Director del Museu no té lloc, i la gestió del Bastió de Sa Font, Can Saura i El Roser queda sota la gerència d'una sola persona, la qual assumeix les competències d'aquests espais i del personal al seu càrrec, el qual podrà ser lliurement ampliat amb les persones que es convengui contractar si la fundació tira endavant.

Si la proposta de creació d'una fundació de patrimoni prospera, quins llocs de feina es reservaran al Sr. Josep Marquès i a la Sra. Maribel Herranz? És lògic pensar que el gerent es vulgui seguir mantenint en un segon pla, de manera momentània, és clar, a l'espera de que passi el temps i les coses rebordoneixin. Respecte a la Sra. Maribel Herranz, contractada directament i de manera continuada des de que el gerent va entrar a formar part de la plantilla de

l'Ajuntament, es probable que vulgui assegurar-se el seu lloc de feina i sigui contractada per ocupar el lloc d'arqueòloga del Servei d'Arqueologia que contempla la proposta d'organigrama elaborada pel seu propi soci, el Sr. Josep Marquès.

Arribat a aquest punt, deman que m'aclarin ara, com a ciutadà interessat en el futur museístic de la nostra ciutat i en el nostre patrimoni, el que no van ser capaços de dir-me quan era Director del Museu de Ciutadella, perquè crec que és una qüestió que pot interessar a molts de ciutadellencs. Com es preveu que funcioni aquesta fundació? Quina política museística pretén desenvolupar? Quines previsions hi ha per a Can Saura? I si es pretén que Can Saura es destini a museu, té sentit que hi hagi dos museus de titularitat municipal en una mateixa ciutat? Fins ara ningú ha parlat del futur del nostre Museu de Ciutadella del Bastió de sa Font i del que s'hi fa, i me deman: pretén el Sr. Marquès presentar aquesta fundació com la millor solució per salvar i gestionar el nostre patrimoni després d'haver-lo deixat morir de finor?

Agrairia, aquesta vegada, que hi hagués una resposta per part de la persona que ha promogut tot aquest tema, que no és altra que el Sr. Josep Marquès, o del regidor de cultura de la passada legislatura, el Sr. Avel·lí Casanovas, que va avalar la seva actuació. Desig que hi hagi un projecte sòlid que convengui als interessos de tots els ciutadellencs i que es millori la gestió del nostre patrimoni, i desig, també, que la meua sortida de l'Ajuntament hagi servit per alguna cosa més que per afavorir els interessos de les persones esmentades.

Cartas al Director

Lo millor per a tothom: Dos pobles, dos ajuntaments

S'acaba el mes d'agost i s'atraca el setembre: Ja falta un dia manco! I tant! La lluita per el seu dret a governar-se, Fornells, una lluita que ja dura, en la seva darrera etapa, sis llargs anys, toca la seva fi. Una sentència judicial posarà les coses al seu lloc i la justa demanda de tot un poble, Fornells, quedarà resolta. Fornells i els altres nuclis de la costa nord que van reclamar el seu dret (Son Parc, Ses Salines, Platges de Fornells, una part de Sa Roca i els disseminats), esperen amb impaciència i il·lusió que se reconegui la seva demanda i veure creat el novè municipi de Menorca: Fornells.

Aquesta demanda no és fruit de conjuntures puntuals: no es vol ser independent des Mercadal en contra de tal o qual govern municipal. Aquesta demanda no es basa fonamentalment en motius sentimentals, tot hi que aquests sentiments també hi són. Aquesta demanda de segregació es fonamenta realment en la justícia equitativa, la justícia que aprecia que hi ha una comunitat diferent a una altra, que ha patit ancestralment que una ha governat primerament per a si mateixa, deixant les rampoines pressupostàries per aquelles terres administrades en fora del seu nucli capital. I

ara la comunitat que es vol segregar ha demostrat amb el dictamen dels pèrits imparcials, nomenats pel mateix Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que la seva demanda era justa i així espera que ho dictin els jutges de la Sala.

Perquè, i aquest estiu n'hem tingut de vius exemples, o Fornells i la Costa Nord es poden administrar per si mateixos i tenir veu pròpia davant les altres administracions o esdevindrà una urbanització més com alguns interessats pretenen. Perquè a Fornells i les urbanitzacions s'han de prendre decisions i escometre actuacions de manera urgent. Veurem tot seguit la munió d'assumptes que han de ser resolts amb prontitud si no volem perdre el carro del segle XXI. Mirau, ara fa uns dies vam veure publicades les preocupacions i intencions principals de l'equip que ens governa des de Mercadal des de fa més de vuit anys ininterrompudament relatives a Fornells, l'equip den Ramon Orfila: Segons Mercadal, l'equip de govern de Mercadal, Fornells té problemes d'aparcament, de vigilància, de circulació, d'embelliment, de fomentar les zones verdes... Diuer... I què s'ha fet en tots aquests anys? Res o gairebé res. Això sí, a la capital llueixen els doblers i les inversions. Els problemes es resolen. Però, i respecte les persones que hi vivim i que

han de poder viure? Res. L'ajuntament des Mercadal només es preocupa de què Fornells tenguí una fesomia «convenient»... I ni això han sabut aconseguir els governants des Mercadal. Aquest mal, el de la centralització de les inversions no ens ha d'amagar tots els altres aspectes que necessiten actuacions immediates i que mai han estat considerats prioritàries pes governs des Mercadal. Ni per l'actual govern municipal ni per cap dels anteriors. Ens referirem primerament a la pèrdua de població, població especialment jove, que no troba ni cases ni terrenys accessibles als seus recursos econòmics. Al llarg dels anys hem vist com si se creaven vivendes accessibles o s'alliberaven terrenys, però només as Mercadal. Hem hagut de veure requalificacions de terrenys i promoció de vivendes, però tan sols a Mercadal. I això ho sabem tots els vesins i vesines. Ningú no podrà dir el contrari. Però no basta amb dir-ho: fan falta solucions. I d'igual manera ha succeït amb les zones de desenvolupament industrial. Diem-li polígon industrial, com a Mercadal, o zona d'activitats molestes a Fornells. També perd Fornells per 2 a 0. Hem hagut d'esperar a veure consolidada la segona fase a Mercadal perquè es comencin a pensar en solucions per Fornells. Ep! Pensar hem dit, perquè de realitats

fins ara cap.I de les comunicacions, què direm? Ni entre els poble, ni des de les urbanitzacions... Evidentment les administracions no han fet gaire fins ara per facilitar el transport públic entre els diferents nuclis. Tal vegada per què saben que implicaria indefectiblement una dinamització econòmica i comercial fora de la capital... Però també a la capital, Mercadal. La manca de comunicació és dolenta per a totes les parts. També ara fa quatre dies van comparèixer davant dels mitjans de comunicació els responsables del govern des Mercadal per explicar les seves idees portuàries i marineres...

Per Fornells. Dificilment sense escoltar la població es podrà resoldre aquest interessant tema, i manco prenent un consens sense tenir en compte els i les que hi viuen ran de la mar. I de l'oferta cultural i educativa? Les actuacions puntuals se duen la part grossa de les inversions i mentre tant, temes com l'ampliació de l'escola, la zonificació escolar, l'ampliació de l'oferta educativa sempre condicionada al seu cost per la minsa ràtio alumnat-professor, l'atenció adient del Punt Juvenil... La biblioteca, l'interminable teatre... I si rallam de l'atenció sanitària, de l'atenció social, els majors... Com veis temes i temes que serveixen com a reclams electorals de fàcil incompliment.

I on hem de queixar? I a on hem d'anar a queixar? Com podem manifestar ni tant sols les nostres preferències polítiques si el vot de Fornells ni està representat en la composició del govern municipal perquè a Fornells sempre serem manco població, cada dia manco. Especialment el pes específic en la demografia de l'actual municipi seguirà disminuït fins que arribarà que el viure a Fornells resulti econòmicament insostenible.

Com podem acceptar que la persona manco votada a Fornells, la senyora Rosa Pallas, ens vulgui governar? Com pot ser que s'atreveixi a decidir per les persones, vora un 90%, que no la vam votar a les taules de la costa nord, les eradicades allà ella viu aquesta senyora, a Fornells? Senyores, senyors: el tema que ens ocupa ha de resoldre aquest nus gordià que ens tanca les portes al futur a la població del nord de Menorca. Sabem que tenim la raó, ho hem demostrat i ho han demostrat... Ara només falta que ens la donin, sa raó. Sabem que aquesta segregació de cap manera resultarà gens traumàtica per a les dues poblacions. Ans al contrari: No tenguem por pel futur, és normal que cadascú pugui atrevir-se a resoldre les seves pròpies inquietuds, els seus problemes... El propi futur, en definitiva.